USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobkyně: **FTV Prima, spol. s r. o.,** se sídlem Na Žertvách 24/132, Praha 8, zastoupené Mgr. Ludmilou Kutějovou, advokátkou, se sídlem Sokolovská 49/5, Praha 8, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání,** se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2, zastoupené JUDr. Simonou Macáškovou, advokátkou, se sídlem Přechodní 1600/11, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 7. 2009, č. j. mac/5831/09, sp. zn. 2008/1660/mac/FTV, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 2. 2010, č. j. 8 Ca 304/2009 - 35,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“), kterým bylo zrušeno její rozhodnutí ze dne 1. 7. 2009, č. j. mac/5831/09, sp. zn. 2008/1660/mac/FTV. Žalovaná tímto rozhodnutím uložila žalobkyni pokutu ve výši 500 000 Kč za správní delikt podle § 32 odst. 1 písm. g) a § 60 odst. 3 písm. d) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, kterého se měla dopustit odvysíláním pořadu Zprávy TV Prima, resp. reportáže o vzpouře v guatemalské věznici obsahující záběry na pět uřezaných lidských hlav a na jednoho z vězňů kopajícího do jedné z hlav dne 23. 11. 2008 na programu Prima televize.

Z obsahu soudního spisu je patrno, že rozsudek městského soudu byl doručen zástupkyni žalované prostřednictvím držitele poštovní licence dne 29. 3. 2010. Kasační stížnost podala žalovaná prostřednictvím datové schránky Rady pro rozhlasové a televizní vysílání; datová zpráva byla do datové schránky městského soudu dodána dne 13. 4. 2010 v 17:32:31 hod. a doručena byla téhož dne v 17:44:29.

Stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byla účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí městského soudu vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s."), nicméně kasační stížnost nepodala včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být totiž kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje, přičemž zmeškání lhůty nelze prominout.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle ustanovení § 40 odst. 3 s. ř. s., připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Podle ustanovení § 40 odst. 4 téhož zákona je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Pro určení počátku běhu lhůty k podání kasační stížnosti je tedy rozhodné datum doručení rozsudku stěžovatelce. Vzhledem ke skutečnosti, že stěžovatelka se v řízení před městským soudem nechala zastoupit zástupkyní, doručil městský soud rozsudek v souladu s § 42 odst. 2 s. ř. s. zástupkyni stěžovatelky; rozsudek byl doručen dne 29. 3. 2010. Tento den též určil počátek běhu lhůty dvou týdnů k podání kasační stížnosti.

Kasační stížnost podala sama stěžovatelka prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky městského soudu. Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 15. 7. 2010, č. j. 9 Afs 28/2010 - 79 (publikováno pod č. 2131/2010 Sb. NSS; dostupné též na www.nssoud.cz) vyložil a podrobně odůvodnil, že *„[l]hůta stanovená soudním řádem správním, výzvou nebo rozhodnutím soudu je zachována, bylo-li podání učiněné vůči soudu prostřednictvím datové schránky nejpozději poslední den této lhůty* ***dodáno*** *ve formě datové zprávy do datové schránky soudu (§ 40 odst. 4 s. ř. s.)"* (pozn. NSS: důraz doplněn). Pro posouzení včasnosti je tedy rozhodné datum dodání datové zprávy do datové schránky městského soudu; v posuzovaném případě jde o den 13. 4. 2010.

Jak bylo uvedeno, rozsudek byl stěžovatelce doručen v pondělí 29. 3. 2010, lhůta k podání kasační stížnosti počala běžet dne 30. 3. 2010 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a v souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s. skončila v pondělí 12. 4. 2010. Byla-li tedy kasační stížnost dodána do datové schránky městského soudu až dne 13. 4. 2010, byla podána po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti stanovené v § 106 odst. 2 s. ř. s. Na uvedeném závěru nic nezmění ani to, že kasační stížnost podala přímo stěžovatelka, ačkoliv je v řízení o kasační stížnosti zastoupena zástupkyní; volba zástupce totiž nemůže účastníka žádným způsobem zbavit možnosti jednat v řízení též osobně.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku městského soudu posoudil jako opožděně podanou a jako takovou ji odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., aniž by se mohl zabývat její důvodností.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu (zde kasační stížnosti) nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o něm.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. března 2011

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně

senátu